

Ateneu d'Olot

LDarrerament i després d'una eufòria que va marcar el primers anys de la democràcia a casa nostra, la vida cultural a la ciutat d'Olot ha quedat reduïda a unes esporàdiques, escasses i pobres iniciatives que conformen un trist programa anyal, al que no hi ha ajudat gens el fet que el teatre estigui en obres i la Sala Oberta del Museo no acabi d'arranjar-se. El panorama és desolat, però està vist que la societat té els seus

ressorts — a vegades inesperats — que la fan reaccionar quan menys s'espera. Aquesta capacitat de reacció ha vingut, aquesta vegada, d'un reduït grup de persones — tres: l'Antoni Mayanos, en Manel Masó i l'Albert Rubirola — que han decidit fundar «L'ATENEU», al que defineixen com un «grup de debat», amb la intenció de dinamitzar el panorama cultural olotí organitzant conferències, xerrades, taules rodones, col·loquis... i tot el que calgui i puguin amb la col·laboració de tots aquells que vulguin apuntar-se com a socis a aquesta idea.

De moment, quan s'acompleixen, més o menys, els cent dies de la seva fundació el balanç és d'uns 80 socis que s'han compromès a col·laborar econòmicament en mantenir la idea; de tres actes celebrats: un debat sobre la premsa a càrrec de Joan Barril, un disc fòrum

sobre Hohn Lennon a cura de Francino i una xerrada sobre la crisi del Golf, amb Josep Delàs a la tribuna. I també d'un programa immediat que inclou una xerrada de Modest Prats sobre el futur del Català, Un Jazz fòrum de 4 sessions amb la presència de

Miquel Jurado de la redacció del País, i una conferència de Xavier Rubert de Ventós sobre els premis literaris.

La veritat és que no està gens malament, a més penso que cal remarcar, a la vista de fets i projectes, que l'Ateneu fuig

llargament del localisme i intenta una apertura cap a temes generals de transcendència, el que és molt d'agrair en una comunitat potser massa acostumada a mirar-se el melic i a defugir temes que en realitat afecten a tothom. En Toni Mayans, amb qui hem parlat, abans d'escriure aquestes ratlles, remarca que no es tracta de cap manera d'un moviment apolític, que la política interessa encara que el grup no s'identifica amb cap partit en concret, sino que pretén formar un grup d'opinió on s'hi pugui escoltar gent de totes les tendències sempre que tinguin quelcom interessant a dir.

Crec, sincerament, que el balanç, fins avui, és absolutament positiu, doncs a tot el que hem dit, cal afegir que els tres actes celebrats han reunit un

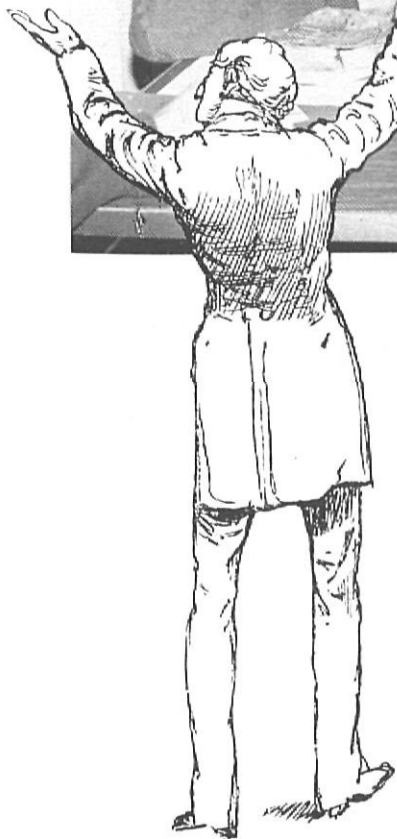
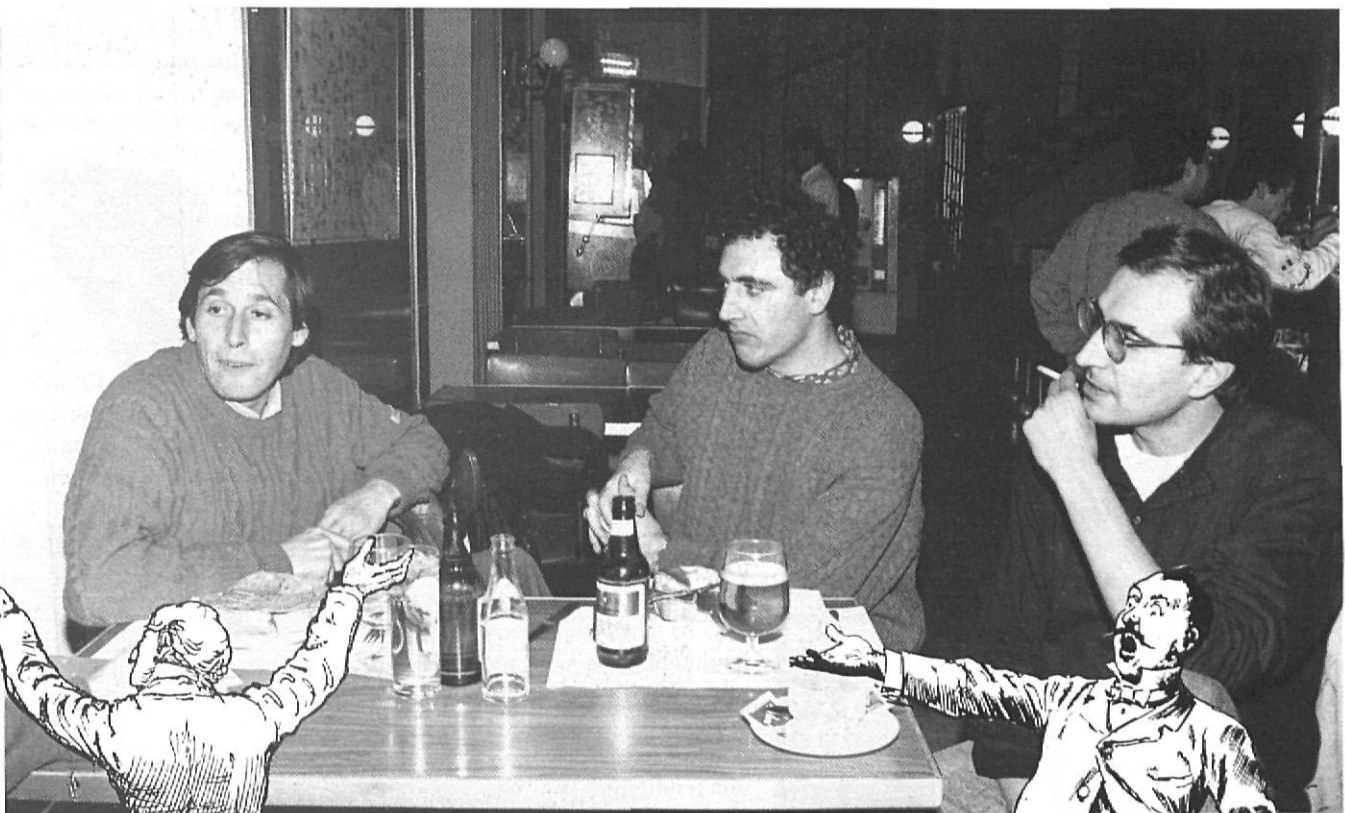

nombrós públic que
practicament ha omplert la sala
de l'Orfeo Popular Olotí, lloc
que ha escollit l'Ateneu per seu
social on celebrar la majoria del

actes. Aquesta veterana societat
olotina ha estat tradicionalment
refugi de gran quantitat de
moviments culturals que hi han
trobat acolliment i la possibilitat

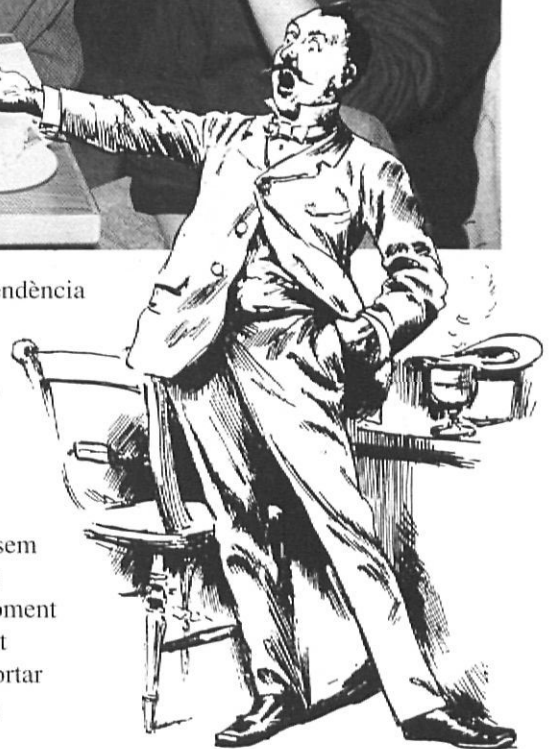
JOAN PRAT EL PUIG

*A. Rubirola,
A. Mayans
i M. Masó,
creadors
de l'Ateneu
d'Olot*

de mantenir una independència
total de qualsevol
estament institucional.

Com és de suposar,
l'Ateneu, a més de les
aportacions dels seus
possibles socis espera
assolir les lògiques
subvencions, que suposem
que cap estament li pot
escatimar en aquest moment
en que és l'única entitat
cultural que intenta aportar
quelcom de nou al trist
panorama ciutadà.

DOMÈNEC MOLÍ